

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

De radikale har stemt for en dybt asocial lov, og det forsøger hr. Dræbye nu af alle kræfter at bortforklare.

Jeg vil gerne spørge hr. Dræbye, om han vil bestride følgende: for det første, at årsagen til, at langt de fleste familier kommer på bistandshjælp, er, at de bliver arbejdsløse? For det andet, at de pågældende familier i forvejen har måttet stramme betydeligt økonomisk ned på deres levestandard? For det tredje, at de pågældende familier nu skal have et gok igen?

Med hensyn til antallet er det i og for sig rigtigt, som hr. Erik B. Smith var inde på, at det for så vidt er ligegyldigt. Det er under alle omstændigheder kynisk. Men selvfølgelig er det da stadig væk interessant, om det er 25.000 familier, det radikale venstre er med til at sætte hen i en skrotbunke, eller det er 50.000.

Og det passer jo ikke, at man ikke kunne få de oplysninger frem. Hvis de radikale havde været villige til det i socialudvalget, kunne vi have spurgt de enkelte kommuner, hvor mange der ville være faldet for dette lovforslag på et givet tidspunkt. Det har SF spurgt sine egne kommunalbestyrelsesmedlemmer om, og de svar indløber for øjeblikket. Det kunne man have gjort, men det radikale venstre var ikke interesseret i at få opklaret de fuldstændige konsekvenser af denne lov.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

For det første siger fru Ingerlise Koefoed, at det, der var meningen med bemærkningen om de 35.000 eller 32.000 eller noget andet, var, at jeg ikke skulle bruge tallet som et svar, men se, nu er det tal slet ikke et, det radikale venstre har ført frem. Kritikken af, at tallet 38.000 føres frem, må fru Ingerlise Koefoed rette mod sin partifælle hr. Agerschou, for det radikale venstre har ikke brugt tallet som argumentation for noget som helst af den simple grund, at det ikke kan bruges til argumentation for noget som helst, og jeg redegjorde omhyggeligt for, hvorfor det ikke kan det. Det siger intet om, hvor mange der bliver ramt af beløbsloftet. Det siger kun no-

get om, hvor mange der i en ubrudt periode på 9 måneder modtager kontanthjælp.

Hr. Erik B. Smith siger, at besparelsen ikke er blevet anfægtet, og jo færre der er, jo større besparelse for den enkelte vil der blive tale om. Men det er simpelt hen heller ikke rigtigt. Ved anden og tredje behandling anfægtede jeg i allerhøjeste grad besparelsens omfang, netop fordi jeg er af den opfattelse, at det langtfra vil ramme alle, der omfattes af reglen om 9 måneders ubrudt kontanthjælp. Socialministeren har ikke dokumenteret, at besparelsen vil få det omfang, som han siger. Det er et skøn foretaget i socialdemokratiet, og det er et skøn, som formentlig er langt efter den udvikling, der er sket i kommunernes praksis med hensyn til udbetaling af kontanthjælp.

Så siger hr. Erik B. Smith endelig, at vi argumenterer med, at denne regel virker motiverende på folk. Jeg fralagde mig ethvert ansvar for den filosofi ved anden og tredje behandling. Det er ikke det radikale venstres. Og den kunne lige så vel bruges over for andre beløbslofter i bistandsloven, f.eks. det beløbsloft, som hedder dagpengeløftet, og som socialdemokratiet var med til at indføre.

Hr. Erik B. Smith sagde i sit første indlæg: ja men dette er i strid med bistandslovens system. Nu kan man måske sige, at det er et lidt fattigt argument over for folketinget, at man ikke lever op til et bestemt system i en lov, men o.k., hvis man nu går ind for tankegangen, så vil jeg godt spørge hr. Erik B. Smith: er det ikke et større brud på indkomstbortfaldsprincippet i bistandsloven, at man, dagen efter at man har fået et indkomstbortfald, ikke mere får erstattet de udgifter, man har? Det var jo det, der var konsekvensen af det dagpengeløft, hr. Erik B. Smith og hans parti var med til at gennemføre. Er det ikke mere i strid med principperne i bistandsloven, at man, dagen efter at man er kommet i en social situation, rammes af det beløbsloft, som socialdemokratiet indførte som dagpengeløftet?

Endelig skal jeg til hr. Agerschou sige, at jeg kan godt svare ja på spørgsmålet, om jeg vil benægte, at man bliver tvunget til at spare på avis, cykel og busbilletter til børnene. Det bliver man ikke nødt til.

Fjerde næstformand (Arentoft):